

scénář k pohádce
O NEVDĚČNÉM VODNÍKOVI
pro loutkové divadlo

Napsala: Tereza Kratochvílová

Ilustrace: Lenka Procházková

postavy

Vodník Hastrman
Žabka
Čarodějnice Hadice
Čert
Vypravěč (Kašpárek)

scéna

světnice

1. obraz

Vypravěč:

Široko daleko nebyl pěknější rybník než Vrbovec, domov vodníka Hastrmana. Každý, kdo šel okolo na procházku, musel myslet na to, jak pěkně se vodník o svoje hospodářství stará, jakou mu dá práci udržovat všechno v pořádku a čistotě. Kdo by ale nahlédl do světničky pod hladinou, byl by asi pěkně překvapený...

Vodník chodí rozzlobeně po kuchyni a neví co dělat.

Vodník: Žábo! Žábo! No tak kde je ta ropucha?
Žabka: Tady jsem, Hastrmánku! Už běžím!

Žabka spěchá do kuchyně, byla asi někde venku na dně rybníka Vrbovce.

Vodník: Kde se touláš? Je potřeba utřít prach, zamést, přerovnat hrníčky...
Žabka: Byla jsem si trochu pohrát s kapříky. Paní Kaprová je nastydlá a oni se strašně nudí a zlobí a já...
Vodník: To mě ale vůbec nezajímá! Nevíš, že dneska má přijít vzácná návštěva? Vodní čarodějnice Hadice! Všechno se musí jen blýskat!
Žabka: Však já všechno stihnu, upeču koláče, uvařím čaj. Je zima, tak přijde paní Hadici jistě vhod!
Vodník: Přestaň povídat a puť se do práce. Já si musím trochu odpočinout, to víš starat se o rybník není žádná legrace!
Žabka: Já vím, pane Hastrmánku! Máte to holt těžké!
Vodník: To bych řekl!

Vodník odchází do ložnice. Za chvíli je slyšet jeho chrápání. Po špičkách vchází Čert, Žabčin kamarád.

Čert: Vzduch je čistý?
Žabka: Ano. Pan Hastrman si musel jít zdřímnout. Je, chudák, moc unavený!
Čert: Chudák? Žabko, ty se ho ještě zastáváš? Vždyť se tu udřeš a on? Nemá pro tebe špetku uznání, vděčný ti není, nepoděkuje ti a ještě ti říká Ropucho!
Žabka: Hlavně že se v rybníku všem daří. Málem bych zapoměla! Musím ještě dojít za Štikou, bolí ji ploutve. To je tou zimou.
Čert: Já za ní zajdu. Ať stihneš upéct koláče.
Žabka: Ty jsi tak hodný, Čerte! Ale jdi radši hned. Víš, že pan Hastrman si myslí, že čert nemá pod vodní hladinou co dělat!
Čert: Kdybys cokoli potřebovala, stačí hvízdnout. Takhle: Fiúúúú!
Žabka: Dobře, dobře, ale honem! Zdá se mi, že pan Hastrman přestal chrápat!

Čert rychle odchází.

2. obraz

Do kuchyně vchází do růžova vyspinkaný Vodník.

- Vodník: Cože, ty kůže líná? Koláče ještě nejsou hotové?
Žabka: Hnedle je vytáhnu z trouby. A voda na čaj už se také vaří. Štiku bolí ploutve, asi revma. Měl byste už nechat hladinu rybníka zamrznout. Blíží se zima... Aby vám rybičky nepomrzly!
Vodník: Zase další starosti. Uvidíme, co řekne Hadice. Bez její pomoci ledové kouzlo nezvládnou, to přece víš!

Kde se vzala, tu se vzala, objeví se znenadání Čarodějnice Hadice.

- Vodník: Vzácná návštěva už je tady. Ruku líbám, madam, račte se posadit.
Žabka: Dáte si koláče, madam?
Čarodějnice: Jsem tak unavená, že nemůžu ani jíst. Tolik práce!
Vodník: Chápu vás. Také jsem pořád unavený!
Žabka: A trochu čaje na zahřátí?
Čarodějnice: To bych snad mohla zvládnout.
Vodník: Tak dělej, ropucho! Čaj pro paní Hadici.
Žabka: Prosím. Sladký, puškvorcový...
Čarodějnice: Au! Horký! Spálila jsem se.
Žabka: To proto, že je venku taková zima. Máte zmrzlé ruce, a proto se vám zdá hrnek tak teplý!
Vodník: Nebud' drzá! Ty šeredo zelená!
Žabka: Nejvyšší čas, aby rybník Vrbovec zamrznul. Pomozte přece panu Hastrmanovi s ledovým kouzlem...
Čarodějnice: Co si to tvoje služka dovoluje? Neví, jak je čarování namáhavé?
Žabka: Ale ryby jsou nemocné. Paní Kaprová si nemůže hrát...
Čarodějnice: Ať toho nechá, Hastrmane. Jsem tak unavená!
Vodník: Neslyšíš? Paní Hadice je unavená.
Žabka: Ale to ryby nezajímá! Musíme se o ně postarat!
Čarodějnice: A dost! Ještě slovo a proměním tě ve... vzduchovou bublinu. Vystoupáš nad hladinu a uvidíš, jaká je ve skutečnosti zima! A vy, kolego, že se nestydíte. Přišla jsem k vám na přátelskou návštěvu a obtěžujete mě prací!
Vodník: Ale to bych si nikdy nedovolil! Nevím, co to Žábu popadlo. Všechno je v nejlepším pořádku, led samozřejmě počká...
Žabka: Nepočká! Teda pane Hastrmane, vždyť vám na ostatních vůbec nezáleží! Nehnete pro nikoho ani prstem!
Čarodějnice: To je vzpoura! Dovolte, příteli, abych zakročila. Bude z ní krásná bezvýznamná bublina.
Vodník: To je pro mě pocta, že moji služku proměníte...
Čarodějnice: Blínadla, dlabadla...
Žabka: Jestli ze mě bude vzduchová bublina, úplně nic, nikdo rybičkám nepomůže! A tihle dva lenoši je nechají zamrznout na kámen! Co dělat? Fiúúú!

Žabka hvízdlá tak pronikavě, až Vodníkovi a Čarodějnici zalehly uši.

- Vodník: Co se to děje? Neslyším!
Čarodějnice: Moje uši!

V kuchyni se v mžiku objeví Čert.

- Čert: No konečně, už jsem se bál, že se od nich necháš utrápít. Tak co je to tady?
Vodník: Okamžitě pryč z mojí chalupy!
Čert: Když čerta někdo zavolá, nemůže zmizet, než se všechno vyřeší.
Čarodějnice: Proboha! Můj bratránek Čert! Vždycky byl tak nesnesitelně pilný a laskavý! Maminka mi ho po každé dávala za příklad. Nemůžu ho vystát!
Žabka: Nikdo vás tady nedrží, madam Hadice!
Čarodějnice: To si vypijete! Zajímalo by mě, kdo vám zamrzne hladinu! Chacha! Ubohá paní Kaprová! A co teprve stará štika!

Jak se Čarodějnice objevila, tak znenadání také zmizí.

Žabka: Ale to je pravda! Co budeme dělat?
 Vodník: Měla jsi být k Hadici zdvořilejší, ty hloupá. Co se dá dělat. Já si musím dát dvacet. Nesnáším hádky, hrozně mě zmáhají.
 Čert: Nikam! Hezky zůstaneš tady, Hastrmane. Musíme ten problém nějak vyřešit. Jde přece o tvůj rybník!
 Vodník: Ale v tom já se nevyznám! O všechno se stará žába.
 Čert: No právě! Že se nestydíš, se vším ti pomáhá a ty jí ani nepoděkuješ.
 Žabka: Však já to dělám ráda! Jen aby se rybičkám dobře dařilo!
 Čert: Honem, vzpomeň si, jak je zaříkávadlo na ledové kouzlo?
 Vodník: Já nevím... já vždycky jenom říkám Bublifuk na konci věty! Všechno ostatní umí Hadice!
 Žabka: A ta se nikdy nevrátí! Nikdo rybník před mrazem neochrání! A je to moje vina! Měla jsem jí nabídnout koláče! Měla jsem si ji předcházet!
 Čert: Nesmysl! Vždyť byla na tebe zlá! Škoda že umím jenom rozmrazovací kouzlo.
 Žabka: Jsi přeci Čert!
 Vodník: No a co kdyby si zkusil to zaříkadlo pozpátku?
 Žabka: Pane Hastrmánku! To je nápad! Honem, zkuste to!
 Čert: Počkejte... olpet olpet...
 Vodník: Bublifuk.
 Čert: Smak mán olkuof...
 Vodník: Bublifuk.
 Čert: Āarv es yktápz!
 Vodník: Bublifuk!

Ozve se hlasité zpraskání jakoby se blížila bouřka.

Žabka: Povedlo se! Slyšeli jste?
 Vodník: Opravdu? To se mi nezdá...
 Čert: Samozřejmě, cítím, jak se voda otepluje!
 Žabka: Ted' se paní Kaprová uzdraví!
 Čert: Štiku přejde revma!
 Vodník: A my se můžeme uložit k zimnímu spánku!
 Žabka: Ale kdepak! Ted' bude zase jiná práce! Když se o něco staráte, je pořád co dělat.
 Vodník: Když já jsem tak unavený...
 Čert: Možná byste měl rybník žabce přenechat, když na to hospodaření nestačíte.
 Vodník: Ale copak by si to chtěla vzít na starost?
 Žabka: Samozřejmě že chtěla! Pro mě je to zábava! Vůbec mě to neunavuje, naopak!
 Vodník: Tak to jsi měla říct dávno! Já se s tím trápím, náladu mi to kazí!
 Čert: Tak vidíte! Pan Hastrman může jít v klidu do důchodu a Žabka se o všechno postará, dobře ví, jak se to dělá.
 Vodník: Děkuji ti za všechno, Žabko. A promiň, že jsem byl na tebe někdy zlý.
 Čert: No konečně!
 Žabka: Nic se nestalo. Hlavně že jsme se nakonec domluvili!

Vypravěč:

Od těch dob vypadá rybník Vrbovec ještě lépe než dřív. A hlavně všichni vědí, čím je to zásluha. Hastrman posedává na vrbičce, kouří fajfku a pzoruje měsíc. Nemůže si Žabčino hospodaření vynachválit. A Čert se každou chvíli přijde podívat, jestli Žabka nepotřebuje s něčím pomoci.

konec

Hyperion s.r.o., Brandýská 33/1, 181 00 Praha 8, kufrik@kufrik.cz, www.kufrik.cz

